

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/258/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213223538
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1213223538.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľov: 1/ PENTA INVESTMENTS LIMITED, so sídlom Agias Fylaxeos & Polygnostou 212, C&I CENTER, 2nd floor, 3082, Limassol, Cyprus, registrovaná Ministerstvom obchodu, priemyslu a cestovného ruchu, Oddelením registrátora spoločností a konkurzného správcu, registračné číslo: HE 158996, 2/ PENTA INVESTMENTS LIMITED, so sídlom 17 The Esplanade, JE2 3QA, St Helier Jersey, registrovaná Komisiou pre finančné služby v Jersey, Obchodný register, registračné číslo: 109645, obaja zast. Škubla & Partneri s.r.o., so sídlom Digital Park II, Einsteinova 25, Bratislava, proti odporcovi: ECOPRESS, a.s., so sídlom Seberíniho 1, Bratislava, IČO: 31 333 524, zast. advokátska kancelária agner & partners, s.r.o., so sídlom Špitálska 10, Bratislava, o uloženie povinnosti uverejniť opravu, na odvolanie navrhovateľov 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 3. marca 2014, č.k. 18C 215/2013-143, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa trov konania, potvrdzuje.

Navrhovatelia 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania, spočívajúcu v trovách jeho právneho zastúpenia vo výške 46,50 eur k rukám jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie o návrhu navrhovateľov 1/ a 2/, ktorým sa proti odporcovi domáhali uloženia povinnosti uverejniť opravu v znení uvedenom v petite návrhu, a navrhovateľov 1/ a 2/ zaviazal povinnosťou zaplatiť odporcovi spoločne a nerozdielne náhradu trov konania vo výške 166,13 eur k rukám jeho právneho zástupcu do troch dní. Ďalším výrokom rozhodol o vrátení súdneho poplatku vo výške 59 eur navrhovateľom 1/ a 2/ prostredníctvom príslušného daňového úradu, po právoplatnosti uznesenia. Svoje rozhodnutie o zastavení konania odôvodnil právne ust. § 96 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., a vecne tým, že navrhovatelia 1/ a 2/ zobrali podaním, doručeným súdu dňa 03.02.2014, pred začatím konania vo veci samej návrh na začatie konania v celom rozsahu späť. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., keď dospel k záveru, že navrhovatelia 1/ a 2/ zavinili zastavenie konania, a sú preto povinní zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 166,13 eur. Trovy právneho zastúpenia odporcovi priznal podľa ust. § 10 ods. 1, ods. 8, § 13a ods. 1 písm. a), písm. c), § 16, § 18 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. za dva úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 03.09.2013 (61,41 eur), a písomné vyjadrenie k návrhu na začatie konania zo dňa 06.09.2013 (61,41 eur), 2 x režijný paušál po 7,81 eur, a 20 % DPH vo výške 27,69 eur. O vrátení kráteného súdneho poplatku navrhovateľom 1/ a 2/ rozhodol podľa ust. § 11 ods. 3 prvá veta a ods. 4 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o trovách konania podali navrhovatelia 1/ a 2/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie, ktorým žiadali uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, resp. zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvodili tým, že návrh zobrali späť po tom, čo v obsahovo totožnej

veci, iniciovej ich materskou spoločnosťou PENTA INVESTMENTS GROUP LIMITED proti totožnému odporcovi už pod sp. zn. 17C 215/2013 prebehlo na Okresnom súde Bratislava II pojednávanie, a bolo teda možné predpokladať, že vec bude v krátkej dobe rozhodnutá (čo aj nastalo), pričom ich materská spoločnosť žiadala od odporcu uverejnenie tlačovej opravy totožného obsahu, ktorú je možné zverejniť len raz. Z uvedených dôvodov stratilo pokračovanie v predmetnom konaní zmysel a bolo by neehospodárne, a zároveň tieto skutočnosti vylučujú ich zavinenie na zastavení konania. Nesúhlasili preto s rozhodnutím o trovách konania podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. argumentujúc tým, že pre existenciu objektívnych skutočností nezávislých od ich vôle, zastavenie konania nezavinili. Podľa ich názoru vyššie uvedené skutočnosti predstavovali tiež dôvody hodné osobitného zreteľa, a súd prvého stupňa mal pri rozhodovaní o trovách konania postupovať podľa ust. § 150 ods. 1 O.s.p.. Namietali aj nedostatočné odôvodnenie a nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia vo vzťahu k uloženej povinnosti nahradiť trovy konania. Mali za to, že súd prvého stupňa uviedol len právny záver bez toho, aby sa vysporiadal s dôvodmi, pre ktoré vzali svoj návrh späť, hoci mali vplyv na rozhodnutie o trovách konania.

Odporca odvolanie nepodal, a vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľov žiadal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť. Nesúhlasil s argumentáciou navrhovateľov, keď mal za to, že v danom prípade došlo k zastaveniu konania z dôvodu rozhodnutia navrhovateľov a nie z dôvodu konania odporcu, ktorému tým, že navrhovatelia podali návrh na súd, vznikli trovy právneho zastúpenia. Nepovažoval za správne ani tvrdenia navrhovateľov, že by tlačovú opravu bolo možné uverejniť len jeden raz, pretože v každom konkrétnom prípade musia súdy posúdiť, ktorej právnickej osobe je možné priznať právo na uverejnenie opravy, pričom v samostatných konaniach súdy rozhodujú nezávisle na sebe. Poukázal tiež na to, že v čase späťvzatia návrhu navrhovateľmi neexistovalo v inej právnej veci, na ktorú sa navrhovatelia odvolávajú, právoplatné rozhodnutie, a to doposiaľ, keďže odporca sa proti rozsudku vynesenom Okresným súdom Bratislava II č.k. 17C 215/2013-301, odvolal. Vyjadril názor, že dôvodom späťvzatia návrhu bolo riziko zamietnutia návrhu navrhovateľov. Uznesenie súdu prvého stupňa považoval v napadnutej časti za dostatočne odôvodnené s poukazom na súdnu prax, z ktorej plynie, že ak navrhovateľ vezme návrh na začatie konania späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., tak z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania, a je povinný odporcovi nahradiť jeho trovy. Preto považoval motívy navrhovateľov, pre ktoré zobrali návrh späť, za irelevantné. Ohľadom navrhovateľmi navrhovaného použitia ust. § 150 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania uviedol, že nepriznať mu náhradu trov konania podľa tohto ustanovenia nie je možné len z dôvodu, že sa navrhovatelia s odvolaním na iné súdne konanie domnievajú, že vedenie prebiehajúceho súdneho konania stratilo zmysel a je neehospodárne, keď im navyše tieto skutočnosti boli známe už pred podaním návrhu na začatie konania.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľov 1/ a 2/ nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Z predloženého spisu odvolací súd zistil, že navrhovatelia 1/ a 2/ sa návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 07.08.2013 domáhali voči odporcovi uloženia povinnosti uverejniť opravu v znení uvedenom v petite návrhu. Podaním, doručeným súdu dňa 03.02.2014, zobrali pred začatím konania vo veci samej svoj návrh na začatie konania v celom rozsahu späť, a žiadali konanie zastaviť. Následne súd prvého stupňa pre späťvzatie návrhu konanie zastavil.

Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa posúdil vec po právnej stránke správne, keď na rozhodnutie o trovách konania aplikoval ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.. Navrhovatelia nepochybne procesne zavinili zastavenie konania tým, že vzali návrh na začatie konania späť, a sú preto podľa § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p. povinní odporcovi nahradiť trovy konania. S týmto záverom súdu prvého stupňa sa odvolací súd stotožnil, keď považuje za potrebné uviesť, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého

stupňa o trovách konania je odôvodnené dostatočne a je v odvolacom konaní riadne preskúmateľné. K odvolacím námietkám navrhovateľov odvolací súd uvádza, že pre posúdenie, či navrhovatelia zaviniли zastavenie konania, nie je rozhodujúci dôvod, pre ktorý zobrali svoj návrh späť, ak nejde o prípad podľa ust. § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.. Podľa ustálenej judikatúry totiž platí, že ak navrhovatelia zobrali návrh späť z iného dôvodu ako pre správanie sa odporcu v súvislosti s dôvodne podaným návrhom, zaviniли z procesného hľadiska zastavenie konania.

Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniли. K zastaveniu konania môže dôjsť z rôznych procesných dôvodov (napríklad pre nezaplatenie súdneho poplatku, pre nedostatok podmienok konania, z dôvodu späťvzatia návrhu a pod.). Pri zastavení sporového konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či, a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zastavenie konania zaviniли. Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo navrhovateľ v konaní požadoval, resp. akého výsledku sa domáhal, a skutočnosťou, pre ktorú neskôr vzal návrh späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie návrhu bolo odôvodnené neskorším správaním odporcu, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dost' dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu). V takomto prípade nesie zodpovednosť na zastavení konania navrhovateľ v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka konania, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzati návrhu, čo zodpovedá aj ustálenej judikatúre (R 49/1993, aj bod 15 nálezu ÚS SR sp.zn. I. ÚS 196/09).

Je nesporné, že konanie v posudzovanej veci bolo zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu navrhovateľmi (ust. § 96 ods. 1 O.s.p.). Späťvzatie návrhu je dispozitívny procesný úkon, ktorý patrí výlučne navrhovateľovi. Navrhovateľ ako dominus litis (pán v spore), ktorému svedčí právo podať návrh na začatie konania v sporovej veci, môže tento na základe vlastnej úvahy i bez uvedenia dôvodu vziať späť. Späťvzatie návrhu ako procesnoprávny úkon (ust. § 41 O.s.p.) je prejavom autonómnej vôle navrhovateľa, s ktorým procesné normy spájajú ukončenie súdneho konania, a je teda takou subjektívnou, zavinenou skutočnosťou, ktorá bezprostredne vedie k zastaveniu konania. Ak navrhovateľ vezme návrh späť a nejedná sa o prípad podľa ust. § 146 ods. 2, vety druhej O.s.p., z procesného hľadiska platí, že zaviniли zastavenie konania a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania (R 49/1993). Vnútna pohnútká navrhovateľa, vedúca k späťvzatiu návrhu, ho nezbavuje procesnej zodpovednosti na zastavení konania. Pokiaľ dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia návrhu, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách (na strane navrhovateľa aj odporcu) a definitívne ju vyriešiť v rámci právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 146 ods. 2 O.s.p.

Nie je pritom vylúčené, aby súd prvého stupňa súčasne došiel i k záveru, že sú splnené predpoklady na aplikáciu ust. § 150 O.s.p., teda nepriznanie náhrady trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa. O náhrade trov konania pri späťvzati návrhu v sporovom konaní preto vždy rozhoduje podľa ust. §146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 150 O.s.p.. V posudzovanom prípade však navrhovatelia žiadne dôvody, ktoré by bolo možné posúdiť ako dôvody hodné osobitného zreteľa neuviedli, a ani odvolací súd žiadne takéto dôvody, na ktoré by bolo potrebné pri rozhodovaní o trovách konania prihliadať, nezistil. Ak navrhovatelia za dôvody hodné osobitného zreteľa považovali subjektívne dôvody, ktoré ich viedli k späťvzatiu návrhu, nebolo možné ich argumentácii prisvedčiť, nakoľko za dôvod hodný osobitného zreteľa ani ustálená judikatúra nepovažuje skutočnosť, že navrhovateľ stratil záujem na ďalšom pokračovaní v konaní, príp. že považuje konanie za nehospodárne, a preto zobral návrh späť. Navyiac, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na istú nekonzistentnosť argumentácie navrhovateľov, ktorí na jednej strane namietali, že napriek späťvzatiu návrhu zastavenie konania nezaviniли, a na strane druhej požadovali pri ich zavinení zastavenia konania prihliadnuť na dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v dôvodoch, pre ktoré zobrali svoj návrh na začatie konania späť, všetko s cieľom zamedziť rozhodnutiu podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p..

Možno potom uzavrieť, že výrok, ktorým súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania tak, že navrhovateľom 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť odporcovi spoločne a nerozdielne náhradu trov konania vo výške 166,13 eur, je správny. Keďže navrhovatelia v odvolaní nenamietali nesprávnosť výšky odporcovi priznaných trov, obmedzí sa odvolací súd len na konštatovanie správnosti rozhodnutia súdu prvého

stupňa i v tejto časti, keď výška priznaných trov je v súlade s počtom vykonaných úkonov právnej služby advokátom a v súlade s vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z..

So zreteľom na uvedené preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods.1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, úspešnému v odvolacom konaní, priznal náhradu trov, spočívajúcu v trovách jeho právneho zastúpenia vo výške 46,50 eur za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) vo výške tarifnej odmeny 30,71 eur s režijným paušálom za rok 2014 vo výške 8,04 eur a s 20 % DPH vo výške 7,75 eur. Odvolací súd priznal odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia podľa ust. § 10 ods. 1 a 8, § 13a ods. 2 písm. c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z., a zaviazal navrhovateľov 1/ a 2/ na jej zaplatenie k rukám právneho zástupcu odporcu (ust. § 149 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.